

Z A K O N

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PATENTIMA

Član 1.

U Zakonu o patentima („Službeni glasnik RS”, br. 99/11 i 113/17 – dr. zakon) član 2. stav 1. tačka 6) menja se i glasi:

„6) registar je zbirka podataka koju u elektronskom obliku vodi i održava nadležni organ, a koja se odnosi na podnete prijave, priznate patente sa sertifikatima o dodatnoj zaštiti, male patente i zastupnike stranog fizičkog ili pravnog lica koje nema sedište ili prebivalište na teritoriji Republike Srbije;”.

U tački 9) posle reči: „po prijavi,” reči: „patentu ili malom patentu” zamenjuju se rečima: „zahtevu za priznanje sertifikata o dodatnoj zaštiti, patentu, malom patentu, sertifikatu o dodatnoj zaštiti ili zahtevu za upis evropskog patenta u Registar patenata”.

Tačka 20) menja se i glasi:

„20) lek znači svaku supstancu ili kombinaciju supstanci namenjenih za lečenje ili sprečavanje bolesti kod ljudi ili životinja i svaku supstancu ili kombinaciju supstanci koja se može primeniti na ljudima ili životinjama u svrhu postavljanja medicinske dijagnoze ili ponovnog uspostavljanja, ispravljanja ili izmene fizioloških funkcija kod ljudi ili životinja;”.

Tačka 21) menja se i glasi:

„21) osnovni patent znači patent koji je u zahtevu za priznanje sertifikata određen od strane nosioca patenta, a kojim se štiti proizvod iz člana 113. stav 2. ovog zakona, preparat iz tačke 25. ovog člana, postupak za dobijanje proizvoda ili primena proizvoda;”.

U tački 22) podtačka (4) reči: „ili njihovih delova” brišu se, a tačka na kraju zamenjuje se tačkom zapedom.

Posle podtačke (4) dodaje se podtačka (5), koja glasi:

„(5) uništavanje delova biljaka, kontrola ili sprečavanje neželjenog rasta biljaka;”.

Tačka 24) menja se i glasi:

„24) aktivna supstanca je supstanca ili mikroorganizam, uključujući viruse, koja ima opšte ili specifično dejstvo na štetne organizme, bilje, delove biljaka ili biljne proizvode;”.

Tačka 25) menja se i glasi:

„25) preparat je mešavina ili rastvor dve ili više supstanci, od kojih je najmanje jedna aktivna supstanca, namenjenih za primenu kao sredstvo za zaštitu bilja;”.

U tački 26) reči: „voće, povrće” zamenjuju se rečju: „plodove”.

U tački 27) posle reči: „bilje” dodaju se reči: „iz tačke 26) ovog člana”.

U tački 28) posle reči: „carstvu” dodaju se zapeda i reči: „kao i virusi, bakterije i mikoplazme”, a tačka na kraju zamenjuje se tačkom zapedom.

Posle tačke 28) dodaju se tačke 29) i 30), koje glase:

„29) podaci o podnosiocu prijave, nosiocu patenta, podnosiocu zahteva ili predloga, sticaocu prava ili licence, zalagodavcu i založnom poveriocu su: lično ime i adresa fizičkog lica, odnosno poslovno ime i sedište pravnog lica;

30) podaci o zastupniku su: lično ime i sedište zastupničke kancelarije fizičkog lica, odnosno poslovno ime i sedište pravnog lica.”

Član 2.

Posle člana 2. dodaju se nazivi iznad članova i čl. 2a i 2b, koji glase:

„Prikupljanje, obrada i zaštita podataka

Član 2a

Nadležni organ prilikom prikupljanja i obrade podataka o ličnosti postupa u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti.

Pristup informacijama od javnog značaja

Član 2b

Pravo na slobodan pristup informacijama od javnog značaja sadržanim u prijavi patenta, registrima iz člana 70. ovog zakona, spisima objavljenih prijava patenata, priznatih patenata, malih patenata, sertifikata o dodatnoj zaštiti i drugim informacijama kojima raspolaže nadležni organ, ostvaruje se u skladu sa zakonom koji uređuje slobodan pristup informacijama od javnog značaja.”

Član 3.

U članu 9. stav 1. tačka 3) posle reči: „ili životinje” dodaju se zapeta i reči: „kao i biljke ili životinje dobijene isključivo bitno biološkim postupkom”.

Član 4.

U članu 10. stav 3. reči: „koje se primenjuju” zamenjuju se rečima: „za upotrebu”.

Član 5.

U članu 11. stav 3. briše se.

Član 6.

U članu 25. stav 1. posle reči: „sorti” zapeta i reči: „s tim da se tako dobijeni proizvodi ne mogu koristiti u komercijalne svrhe” brišu se.

U stavu 2. posle reči: „saglasnost,” dodaje se reč: „poljoprivredni”.

Član 7.

Naziv iznad člana i član 29. menjaju se i glase:

„Unakrsna prinudna licenca

Član 29.

Kad oplemenjivač biljaka ne može da stekne ili koristi pravo oplemenjivača biljne sorte, a da time ne povredi raniji patent, on može organu državne uprave nadležnom za poslove poljoprivrede podneti zahtev za izdavanje prinudne licence za korišćenje zaštićenog pronalaska u obimu koji je neophodan za korišćenje prava oplemenjivača biljne sorte.

Ako prinudna licenca bude izdata, nosilac patenta ima pravo na unakrsnu prinudnu licencu za korišćenje zaštićene biljne sorte, pod razumnim uslovima.

Kad nosilac patenta koji se odnosi na biotehnološki pronalazak ne može da koristi svoje pravo, a da time ne povredi ranije pravo oplemenjivača biljne sorte,

može podneti organu državne uprave nadležnom za poslove poljoprivrede zahtev za izdavanje prinudne licence za korišćenje zaštićene biljne sorte.

Ako prinudna licenca bude izdata, nosilac prava oplemenjivača biljne sorte ima pravo na unakrsnu prinudnu licencu za korišćenje zaštićenog pronalaska, pod razumnim uslovima.

Prinudna licenca iz st. 1. i 3. ovog člana ne može biti isključiva.

Podnosilac zahteva za prinudnu licencu iz st. 1. i 3. ovog člana mora dokazati:

- 1) da je bezuspešno pokušao da pribavi ugovornu licencu;
- 2) da biljna sorta ili pronalazak predstavlja značajan tehnički napredak od posebnog ekonomskog interesa, u odnosu na pronalazak zaštićen patentom ili zaštićenu biljnu sortu.

Prinudna licenca iz st. 1. i 3. ovog člana može se prenositi samo zajedno sa proizvodnim pogonom u kojem se iskorišćava pronalazak za koji je izdata.

Za prinudnu licencu iz st. 1. i 3. ovog člana sticalac licence dužan je da plaća odgovarajuću naknadu.”

Član 8.

U članu 67. stav 2. menja se i glasi:

„Protiv odluka nadležnog organa iz stava 1. ovog člana, može se izjaviti žalba Vladi u roku od 15 dana od dana prijema odluke, ako ovim zakonom nije drugačije propisano.”

Stav 3. briše se.

Dosadašnji stav 4. postaje stav 3.

Član 9.

Naziv iznad člana i član 69. menjaju se i glase:

„Takse

Član 69.

U upravnom postupku pred nadležnim organom plaćaju se republičke administrativne takse, za koje se nadležnom organu dostavljaju dokazi o uplatama.”

Član 10.

Član 70. menja se i glasi:

„Član 70.

Nadležni organ vodi Registar patenata i Registar malih patenata.

Registar patenata sadrži: broj prijave patenta; priznati datum podnošenja prijave; naziv pronalaska; oznake po međunarodnoj klasifikaciji patenata; podatke o pravu prvenstva; podatke o podnosiocu prijave, nosiocu patenta i pronalazaču ili podatak o dostavljenoj izjavi pronalazača da ne želi da bude naveden u prijavi; podatke o zastupniku; datum objave prijave patenta i broj službenog glasila; datum naknadne objave izveštaja o pretraživanju i broj službenog glasila; podatke o promenama koje se odnose na prijavu ili patent (prenos prava, licenca, zaloga i dr.); registarski broj patenta; datum objave patenta i broj službenog glasila; podatke o sertifikatu o dodatnoj zaštiti; kao i podatke o ishodu postupka po podnetim prijavama.

Pored podataka navedenih u stavu 2. ovog člana, za međunarodne prijave patenata, u Registar patenata upisuje se broj i datum podnošenja međunarodne prijave patenta i broj i datum međunarodne objave međunarodne prijave patenta.

Pored podataka iz st. 2. i 3. ovog člana, za proširene evropske patente i evropske patente, u Registar patenata upisuje se broj predmeta i datum podnošenja zahteva.

Registar malih patenata sadrži: broj prijave malog patenta; priznati datum podnošenja prijave; naziv pronalaska; oznake po međunarodnoj klasifikaciji patenata; podatke o pravu prvenstva; podatke o podnosiocu prijave, nosiocu malog patenta i pronalazaču ili podatak o dostavljenoj izjavi pronalazača da ne želi da bude naveden u prijavi; podatke o zastupniku; podatke o promenama koje se odnose na prijavu ili mali patent (prenos prava, licenca, zaloga i dr.); registarski broj malog patenta; datum objave malog patenta i broj službenog glasila; podatak o izdatoj potvrdi o ispitivanju priznatog malog patenta; podatke o ishodu postupka po podnetim prijavama.”

Član 11.

Član 73. menja se i glasi:

„Član 73.

Ako podnosilac prijave ili nosilac prava uprkos dužnoj pažnji koju su zahtevale okolnosti propusti da, u propisanom roku, preduzme neku radnju u postupku, čija je neposredna pravna posledica gubitak priznatog datuma podnošenja, prava iz prijave ili priznatog prava, nadležni organ rešenjem dozvoljava ponovno uspostavljanje prava, ako podnosilac prijave ili nosilac prava u propisanom roku:

- 1) podnese predlog za ponovno uspostavljanje prava u pisanoj formi i preduzme sve propuštene radnje;
- 2) navede razloge zbog kojih je bio sprečen da u roku preduzme propuštene radnje i učini te razloge verovatnim;
- 3) dostavi dokaz o plaćenju republičkoj administrativnoj taksi.

Ako nadležni organ dozvoli ponovno uspostavljanje prava, poništava odluku koju je doneo u vezi sa propuštanjem.

Predlog za ponovno uspostavljanje prava podnosi se u roku od tri meseca od dana kad je prestao razlog koji je prouzrokovao propuštanje, a ako je podnosilac predloga kasnije saznao za propuštanje, od dana saznanja za propuštanje, ali ne po proteku roka od 12 meseci od dana propuštanja roka ili ako se predlog odnosi na neplaćanje takse za održavanje prava, najkasnije 12 meseci od dana isteka dodatnog roka za plaćanje iz člana 40. stava 5. ovog zakona.

Predlog za ponovno uspostavljanje prava podnet nakon isteka roka iz stava 2. ovog člana nadležni organ odbacuje.

Ako predlog za ponovno uspostavljanje prava ne ispunjava propisane uslove u pogledu sadržine ili ako nisu ispunjeni uslovi iz stava 1. tač. 1) i 3) ovog člana, nadležni organ pisanim putem poziva podnosioca predloga da otkloni nedostatke u primerenom roku.

Ako podnosilac predloga ne postupi po pozivu iz stava 5. ovog člana nadležni organ predlog za ponovno uspostavljanje prava odbacuje.

Predlog za ponovno uspostavljanje prava ne može se podneti zbog propuštanja roka za preduzimanje sledećih radnji u postupku:

- 1) podnošenje predloga iz stava 1. ovog člana;
- 2) podnošenje zahteva za produženje roka;
- 3) podnošenje zahteva za nastavak postupka;
- 4) radnji u postupcima pred nadležnim organom u kojima učestvuje više stranaka;
- 5) podnošenje zahteva za obnovu prava prvenstva i zahteva za ispravljanje ili dopunu zahteva za priznanje prava prvenstva.

Predlog za ponovno uspostavljanje prava podnet zbog propuštanja radnji navedenih u stavu 7. ovog člana nadležni organ odbacuje.

Nadležni organ ne može odbiti predlog iz stava 1. ovog člana, u celosti ili delimično, ukoliko prethodno ne obavesti podnosioca predloga o razlozima odbijanja i ne pozove ga da se u roku od dva meseca pismeno izjasni o tim razlozima.

Svako savesno lice koje je otpočelo korišćenje u proizvodnji pronalaska koji je predmet objavljene prijave ili koje je izvršilo sve neophodne pripreme za otpočinjanje takvog korišćenja u vremenu između gubitka prava i objave podataka o usvajanju predloga za ponovno uspostavljanje prava, ima pravo da nastavi korišćenje pronalaska isključivo u proizvodne svrhe, u svom pogonu ili u tuđem pogonu za sopstvene potrebe.”

Član 12.

Član 74. menja se i glasi:

„Član 74.

Ako je podnosilac prijave ili nosilac prava propustio rok određen od strane nadležnog organa za preduzimanje radnje u postupku pred nadležnim organom u vezi sa prijavom ili priznatim pravom iz člana 107. stav 6, člana 149. stav 8. i člana 120. stav 3. ovog zakona, može podneti zahtev za nastavak postupka u vezi sa prijavom ili priznatim pravom, a nadležni organ rešenjem odobrava nastavak postupka, pod uslovom da podnosilac prijave ili nosilac prava:

- 1) podnese zahtev za nastavak postupka u pisanoj formi i izvrši sve propuštene radnje u propisanom roku;
- 2) dostavi dokaz o plaćenju republičkoj administrativnoj taksi.

Ako nadležni organ dozvoli nastavak postupka, poništava odluku koju je doneo u vezi sa propuštanjem.

Zahtev za nastavak postupka može se podneti u roku od tri meseca od dana prijema obaveštenja nadležnog organa o propuštanju roka određenog od strane nadležnog organa ili od prijema obaveštenja o gubitku prava kao neposrednoj pravnoj posledici propuštanja roka.

Zahtev za nastavak postupka podnet nakon isteka roka iz stava 3. ovog člana nadležni organ odbacuje.

Ako propuštene radnje nisu izvršene u roku iz stava 3. ovog člana, nadležni organ zahtev za nastavak postupka odbacuje.

Ako zahtev za nastavak postupka ne ispunjava propisane uslove u pogledu sadržine ili ako nisu ispunjeni uslovi iz stava 1. ovog člana, nadležni organ pisanim putem poziva podnosioca zahteva da otkloni nedostatke u primerenom roku.

Ako podnosilac zahteva ne postupi po pozivu iz stava 6. ovog člana, nadležni organ zahtev za nastavak postupka odbacuje.

Zahtev za nastavak postupka ne može se podneti ako je propušten rok:

- 1) iz stava 3. ovog člana;
- 2) za podnošenje zahteva za obnovu prava prvenstva i zahteva za ispravljanje ili dopunu zahteva za priznanje prava prvenstva;
- 3) za podnošenje predloga za ponovno uspostavljanje prava iz člana 73. ovog zakona;
- 4) za podnošenje drugog ili bilo kog kasnijeg zahteva za produženje roka;
- 5) za radnje u postupcima pred nadležnim organom u kojima učestvuje više stranaka.

Zahtev za nastavak postupka podnet zbog propuštanja rokova navedenih u stavu 8. ovog člana nadležni organ odbacuje.

Ako je nadležni organ usvojio zahtev iz stava 1. ovog člana na odgovarajući način primenjuje se odredba člana 73. stav 10. ovog zakona."

Član 13.

U članu 75. stav 1. posle reči: „adrese nosioca prava ili podnosioca prijave” dodaju se zapeta i reči: „kao i druge promene”.

Stav 2. menja se i glasi:

„Zahtev za upis promene iz stava 1. ovog člana sadrži: registarski broj patenta ili malog patenta, broj prijave, podatke o nosiocu prava i podnosiocu prijave i naznačenje vrste promene.”

U stavu 5. reč: „propisane” zamenjuje se rečima: „republičke administrativne”.

Posle stava 9. dodaje se novi stav 10, koji glasi:

„Pravo da podnesu zahtev za promenu imena i adrese pronalazača imaju podnosilac prijave, nosilac prava i pronalazač.”

Stav 10. briše se.

Član 14.

Član 76. menja se i glasi:

„Član 76.

Jezičke greške, greške u pisanju, kao i druge slične neispravnosti u podnescima i aktima, ispravljaju se na osnovu pisanog zahteva podnosioca prijave, nosioca prava ili po službenoj dužnosti.”

Član 15.

U članu 80. stav 1. menja se i glasi:

„Zahtev za priznanje prava sadrži izričito naznačenje da se traži priznanje patenta ili malog patenta, podatke o podnosiocu prijave, podatke o pronalazaču, odnosno napomenu o izjavi da pronalazač ne želi da bude naveden u prijavi, naziv pronalaska koji jasno i sažeto izražava suštinu pronalaska i koji ne sme da sadrži izmišljene ili komercijalne nazive, žigove, imena šifre, skraćenice za uobičajene proizvode i sl; zahtev sa podacima o zatraženom pravu prvenstva: datum, broj prijave i zemlja u kojoj je podneta prijava koja služi kao osnov za priznanje prava prvenstva; podatke o izlaganju na međunarodnoj izložbi ako je pronalazak bio izlagan; broj prvobitne prijave, u slučaju podnošenja izdvojene prijave; broj osnovne prijave ili osnovnog patenta u slučaju podnošenja dopunske prijave patenta; podatke

o ostalim delovima prijave (broj stranica opisa pronalaska, broj patentnih zahteva i broj stranica nacрта); potpis podnosioca prijave.”

Stav 4. menja se i glasi:

„Ako pronalazač ne želi da njegovo ime bude navedeno u zahtevu za priznanje prava, registrima, kao ni u drugim ispravama predviđenim ovim zakonom, podnosilac prijave je dužan da dostavi nadležnom organu pisanu izjavu pronalazača o tome.”

Stav 6. menja se i glasi:

„Nadležni organ bliže određuje priloge koji se podnose uz zahtev za priznanje prava.”

Član 16.

Član 82. menja se i glasi:

„Član 82.

Pronalazak mora biti opisan potpuno i jasno, tako da ga stručnjak iz odgovarajuće oblasti može izvesti.

Ako pronalazak obuhvata upotrebu biološkog materijala ili se odnosi na biološki materijal koji nije dostupan javnosti i koji ne može biti opisan u prijavi patenta na način koji omogućava stručnjaku iz odgovarajuće oblasti da pronalazak izvede, smatraće se da opis pronalaska ispunjava uslov iz stava 1. ovog člana ako:

1) je uzorak biološkog materijala deponovan, najkasnije na datum podnošenja prijave patenta u nadležnoj deponitnoj ustanovi;

2) prijava patenta sadrži sve informacije o karakteristikama deponovanog biološkog materijala koje su dostupne podnosiocu prijave do dana podnošenja prijave;

3) su u prijavi patenta naznačeni naziv i adresa nadležne deponitne ustanove, broj pod kojim je biološki materijal deponovan i datum deponovanja. Podaci o izvršenom deponovanju se mogu dostaviti naknadno do završetka tehničkih priprema za objavu prijave patenta ili do dana podnošenja zahteva za prevremenu objavu.

Nadležna ustanova iz stava 2. ovog člana je ustanova koja je određena na osnovu Zakona o potvrđivanju Budimpeštanskog sporazuma o međunarodnom priznavanju depozita mikroorganizama radi postupka patentiranja („Službeni list SRJ – Međunarodni ugovori”, broj 3/93).

Nadležni organ bliže propisuje sadržinu i način opisa pronalaska, uslove za izdavanje uzorka deponovanog biološkog materijala, ponovno deponovanje biološkog materijala, kao i način dostavljanja popisa sekvenci otkrivenih u opisu pronalaska.”

Član 17.

U članu 86. stav 1. tačka 3) reči: „i u slučaju da opis ne ispunjava propisane uslove” brišu se.

Član 18.

Član 88. menja se i glasi:

„Član 88.

Ako podnosilac prijave patenta ili nosilac patenta dopuni ili usavrši pronalazak koji je predmet osnovne prijave ili osnovnog patenta, za izvršenu dopunu, ili

usavršavanje, može podneti dopunsku prijavu koja ne zadržava datum podnošenja osnovne prijave.

Dopunska prijava patenta se može podneti na osnovnu prijavu ili na osnovni patent.

Odustankom od osnovne prijave patenta obustavlja se postupak po dopunskoj prijavi. Ako se postupak po osnovnoj prijavi obustavi iz bilo kog drugog razloga, podnosilac prijave ima pravo, u roku od tri meseca od dana pravnosnažnosti odluke o obustavi postupka, da podnese nadležnom organu zahtev da dopunska prijava postane osnovna.

Ako podnosilac prijave ne podnese u propisanom roku zahtev da dopunska prijava postane osnovna, nadležni organ obustavlja postupak po dopunskoj prijavi.

Na osnovu dopunske prijave, može se steći dopunski patent, s tim što on ne može biti priznat pre priznanja osnovnog patenta.

Ako osnovni patent prestane da važi ili rešenje o njegovom priznanju bude poništeno, nosilac patenta ima pravo da u roku od tri meseca od datuma prestanka patenta ili pravnosnažnosti odgovarajućeg rešenja, podnese nadležnom organu zahtev da dopunski patent postane osnovni.

Ako nosilac patenta ne podnese u propisanom roku zahtev da dopunski patent postane osnovni, nadležni organ donosi rešenje o prestanku važenja dopunskog patenta.

Ako postoji više dopunskih prijava ili patenata, samo jedan od njih postaje osnovni, a ostali se, kao dopunski, na zahtev podnosioca prijave ili nosioca patenta, koji se podnosi u roku iz stava 6. ovog člana, vezuju za osnovnu prijavu ili patent.”

Član 19.

Član 97. menja se i glasi:

„Član 97.

Po prijemu prijave, nadležni organ ispituje da li su ispunjeni uslovi iz člana 86. ovog zakona za priznanje datuma podnošenja prijave.

Ako nadležni organ, prilikom priznavanja datuma podnošenja prijave patenta, utvrdi da u prijavi patenta nedostaje deo opisa ili da prijava patenta sadrži poziv na nacrt koji nedostaje, poziva podnosioca prijave da u roku od dva meseca od prijema poziva dostavi deo opisa odnosno nacrt, koji nedostaje.

Ako podnosilac prijave dostavi deo opisa odnosno nacrt koji je nedostajao, u roku od dva meseca od podnošenja prijave patenta ili u roku iz stava 2. ovog člana u slučaju kada je nadležni organ pozvao podnosioca prijave da dostavi deo opisa odnosno nacrt, nadležni organ priznaje kao datum podnošenja prijave patenta, datum kada je podnosilac prijave dostavio deo opisa odnosno nacrt, koji je nedostajao.

Ako podnosilac prijave dostavi deo opisa, odnosno nacrt koji je nedostajao, u roku iz stava 2. ovog člana, a pri podnošenju prijave patenta je zahtevao pravo prvenstva, priznati datum podnošenja prijave patenta ostaje datum kada su ispunjeni uslovi iz člana 86. ovog zakona, pod uslovom da je deo opisa, odnosno nacrt, koji je nedostajao u potpunosti sadržan u ranijoj prijavi patenta.

Ako podnosilac prijave ne postupi po pozivu nadležnog organa u roku iz stava 2. ovog člana, smatraće se da se nije ni pozvao na deo opisa ili na nacrt.

Ako podnosilac prijave otkloni nedostatke u roku iz stava 2. ovog člana, nadležni organ kao datum podnošenja prijave priznaje datum kad je podnosilac prijave otklonio uočene nedostatke.

Ako prijava sadrži poziv na nacrt koji nije sadržan u prijavi, nadležni organ poziva podnosioca prijave da dostavi nacrt u roku od dva meseca. Ako podnosilac dostavi nacrt u propisanom roku, datumom podnošenja prijave smatraće se datum prijema nacrta. Ukoliko nacrt ne bude dostavljen, smatraće se da se podnosilac na nacrt nije ni pozvao.

Prijava kojoj je priznat datum podnošenja, upisuje se u Registar patenata ili Registar malih patenata.

Ako podnosilac prijave ne otkloni nedostatke u roku iz stava 2. ovog člana, nadležni organ prijavu odbacuje.”

Član 20.

U članu 98. stav 3. reč: „naročito” briše se.

Stav 4. briše se.

Član 21.

Član 99. menja se i glasi:

„Član 99.

Posle priznanja datuma podnošenja prijave, nadležni organ ispituje da li je:

- 1) plaćena taksa za podnošenje prijave i dostavljen dokaz o uplati republičke administrativne takse;
- 2) dostavljeno uredno punomoćje zastupnika ili izjava o zajedničkom predstavniku, u odgovarajućem slučaju;
- 3) u prijavi naznačen pronalazač, odnosno da li postoji njegova izjava da ne želi da bude naveden u prijavi;
- 4) podnet uredan zahtev za priznanje prava prvenstva;
- 5) dostavljena izjava o osnovu sticanja prava na podnošenje prijave;
- 6) ako je podnosilac prijave strano lice, prijava podneta u skladu sa članom 5. ovog zakona;
- 7) sadržaj prijave u skladu sa članom 79. ovog zakona;
- 8) zadovoljena forma spisa u prijavi;
- 9) nacrt sačinjen u skladu sa članom 85. ovog zakona;
- 10) apstrakt sačinjen u skladu sa članom 84. ovog zakona.

Ako se ispitivanjem iz stava 1. ovog člana utvrdi da prijava nije sastavljena u skladu s odredbom stava 1. ovog člana, nadležni organ, uz navođenje razloga, poziva podnosioca prijave da u roku koji ne može biti kraći od dva meseca, niti duži od tri meseca otkloni nedostatke.

Na obrazloženi zahtev podnosioca prijave, nadležni organ može produžiti rok iz stava 2. ovog člana za vreme koje smatra opravdanim, ali ne duže od tri meseca.

Ako podnosilac prijave ne otkloni nedostatke iz stava 2. ovog člana, osim u slučaju nedostavljanja izjave o zajedničkom predstavniku, nadležni organ prijavu odbacuje.

Nadležni organ bliže propisuje formu spisa u prijavi iz stava 1. tačka 8) ovog člana.”

Član 22.

U članu 100. stav 10. reči: „sadržinu zahteva za izradu izveštaja o pretraživanju i” brišu se.

Član 23.

Član 102. menja se i glasi:

„Član 102.

Prijava patenta objavljuje se u službenom glasilu u najkraćem roku, i to:

- 1) nakon isteka roka od 18 meseci, računajući od datuma podnošenja prijave, a ako je zatraženo pravo prvenstva, računajući od datuma tog prvenstva ili
- 2) na zahtev podnosioca prijave, prijava patenta može se objaviti i ranije.

Prijava patenta se objavljuje istovremeno kada se izdaje i patentni spis, ukoliko odluka o priznanju patenta stupi na snagu pre isteka roka navedenog u stavu 1. tačka 1) ovog člana.

Prijava patenta se ne objavljuje ako podnosilac odustane od prijave ili je prijava patenta odbačena pre završetka tehničkih priprema za njenu objavu.

Nadležni organ bliže propisuje kada se tehničke pripreme za objavu prijave patenta smatraju završenim, kao i sadržinu objave prijave patenta.

Za svaki broj službenog glasila nadležni organ na svojoj internet stranici objavljuje kada se tehničke pripreme za objavu prijave patenta smatraju završenim.”

Član 24.

U članu 103. stav 1. reči: „dostavljanja izveštaja o pretraživanju” zamenjuju se rečima: „objave izveštaja o pretraživanju u službenom glasilu.”

Član 25.

U članu 104. stav 5. menja se i glasi:

„Ako nadležni organ utvrdi da predmet prijave ne ispunjava uslove iz stava 1. ovog člana, obaveštava podnosioca prijave o rezultatima ispitivanja i poziva da otkloni konstatovane nedostatke, odnosno da se izjasni o razlozima zbog kojih se patent ne može priznati, u roku koji ne može biti kraći od dva meseca niti duži od tri meseca.”

Član 26.

Posle člana 112. dodaje se član 112a, koji glasi:

„Član 112a

Nadležni organ bliže uređuje način pretraživanja stanja tehnike i redosled radnji službenog lica u postupku suštinskog ispitivanja prijave patenta.”

Član 27.

Naziv iznad člana 113. menja se i glasi: „Oblast primene”.

U članu 113. stav 2. reč: „mešavina” zamenjuje se rečju: „kombinacija”.

Član 28.

Član 114. menja se i glasi:

„Član 114.

U okviru zaštite priznate osnovnim patentom, zaštita priznata sertifikatom odnosi se samo na proizvod obuhvaćen dozvolom za stavljanje u promet odgovarajućeg leka za ljude ili životinje i na svaku primenu proizvoda kao leka za koju je dozvola izdata pre isteka roka važenja sertifikata.

U okviru zaštite priznate osnovnim patentom, zaštita priznata sertifikatom odnosi se samo na proizvod obuhvaćen dozvolom za stavljanje odgovarajućeg sredstva za zaštitu bilja u promet i na svaku primenu proizvoda kao sredstva za zaštitu bilja za koju je dozvola izdata pre isteka roka važenja sertifikata.

U skladu sa odredbama st. 1. i 2. ovog člana, sertifikat obezbeđuje ista prava kao i osnovni patent i podleže istim ograničenjima i istim obavezama.”

Član 29.

Član 116. menja se i glasi:

„Član 116.

Sertifikat se priznaje na osnovu podnetog zahteva, ako su na dan njegovog podnošenja ispunjeni sledeći uslovi:

- 1) da je proizvod zaštićen osnovnim patentom koji je na snazi;
- 2) da je u skladu sa posebnim propisima izdata važeća dozvola za stavljanje proizvoda u promet kao leka za ljude ili životinje, odnosno sredstva za zaštitu bilja;
- 3) da proizvod već nije bio predmet zaštite sertifikatom;
- 4) da je dozvola iz tačke 2) ovog člana prva dozvola za stavljanje proizvoda u promet kao leka za ljude ili životinje ili sredstva za zaštitu bilja na teritoriji Republike Srbije;
- 5) da je prva dozvola izdata posle 1. januara 2005. godine.”

Član 30.

U članu 117. stav 2. reči: „objave podataka o priznanju patenta iz člana 111. ovog zakona” zamenjuju se rečima: „priznanja patenta”.

Član 31.

Član 118. menja se i glasi:

„Član 118.

Zahtev za priznanje sertifikata sadrži:

- 1) podatke o podnosiocu zahteva: ime, prezime i adresu ako je u pitanju fizičko lice ili naziv i sedište ako je u pitanju pravno lice;
- 2) podatke o zastupniku, ukoliko je imenovan;
- 3) broj priznatog osnovnog patenta i naziv pronalaska;
- 4) broj i datum prve dozvole za stavljanje proizvoda u promet izdate od strane organa nadležnog za stavljanje u promet proizvoda na teritoriji Republike Srbije.

Uz zahtev za priznanje sertifikata podnosi se:

1) dozvola za stavljanje proizvoda u promet izdata od strane organa nadležnog za stavljanje u promet proizvoda na teritoriji Republike Srbije, kao i sažetak karakteristika proizvoda;

2) dokaz o uplaćenju republičkoj administrativnoj taksi.

Podaci o zahtevu za priznanje sertifikata upisuju se u Registar patenata nadležnog organa.”

Član 32.

Član 119. menja se i glasi:

„Član 119.

U postupku odlučivanja o zahtevu za priznanje sertifikata nadležni organ utvrđuje sledeće:

1) da li je zahtev podnet u roku propisanom članom 117. ovog zakona;

2) da li je zahtev podnet u propisanoj formi i da li sadrži sve podatke i priloge propisane članom 118. st. 1. i 2. ovog zakona;

3) da li je osnovni patent bio važeći u vreme podnošenja zahteva za priznanje sertifikata i da li je podnosilac zahteva istovremeno i nosilac osnovnog patenta.

Ako zahtev za priznanje sertifikata ne ispunjava sve uslove iz stava 1. ovog člana, nadležni organ poziva podnosioca zahteva da u roku od 30 dana od dana prijema poziva otkloni nedostatke navedene u pozivu, odnosno da se o njima izjasni.

Ako podnosilac zahteva u propisanom roku ne otkloni nedostatke navedene u pozivu, odnosno o njima se ne izjasni, nadležni organ zahtev za priznanje sertifikata odbacuje.

Ako su ispunjeni uslovi iz stava 1. ovog člana ili ako podnosilac zahteva otkloni nedostatke u roku iz stava 2. ovog člana, nadležni organ priznaje kao datum podnošenja zahteva za priznanje sertifikata datum kada je sertifikat podnet nadležnom organu.

Nakon priznanja datuma podnošenja prijave nadležni organ odbija promenu zahteva za priznanje sertifikata u pogledu osnovnog patenta.

Ako zahtev za priznanje sertifikata ispunjava uslove iz stava 1. ovog člana, nadležni organ utvrđuje da li su na dan podnošenja zahteva ispunjeni svi uslovi za priznanje sertifikata propisani ovim zakonom.

Ako nadležni organ utvrdi da nisu ispunjeni uslovi za priznanje sertifikata propisani ovim zakonom, obaveštava podnosioca o rezultatima ispitivanja i poziva da otkloni utvrđene nedostatke, odnosno da se izjasni o razlozima zbog kojih se sertifikat ne može priznati, u roku od dva meseca od dana prijema obaveštenja.

Na obrazloženi zahtev podnosioca, nadležni organ donosi zaključak o produženju roka iz stava 2. ovog člana za vreme koje smatra opravdanim, ali ne duže od tri meseca, pod uslovom da je dostavljen dokaz o uplati republičke administrativne takse.

Ako podnosilac zahteva propusti da u ostavljenom roku odgovori na obaveštenje o rezultatima ispitivanja iz stava 2. ovog člana, nadležni organ odbacuje zahtev za priznanje sertifikata.

Ako nadležni organ utvrdi da nisu ispunjeni uslovi za priznanje sertifikata propisani ovim zakonom, donosi rešenje o odbijanju zahteva za priznanje sertifikata.”

Član 33.

Član 120. menja se i glasi:

„Član 120.

Ako su ispunjeni uslovi za priznanje sertifikata propisani ovim zakonom i ako je dostavljen dokaz o uplati troškova objave, nadležni organ donosi rešenje o priznanju sertifikata kojim se određuje njegovo trajanje.

Ako je istekao zakonski rok važenja osnovnog patenta, nadležni organ donosi rešenje iz stava 1. ovog člana, ukoliko su plaćene i sve dospele godišnje takse za održavanje sertifikata kojima je istekao dodatni rok za plaćanje.

Ukoliko podnosilac zahteva ne plati takse iz st. 1. i 2. ovog člana u roku koji je za to određen, nadležni organ zahtev odbacuje.”

Član 34.

Član 121. menja se i glasi:

„Član 121.

Nadležni organ u službenom glasilu objavljuje podatke iz zahteva za priznanje sertifikata propisane članom 118. stav 1. ovog zakona, podatke o sertifikatu, podatak o odbijanju ili odbacivanju sertifikata, kao i podatak o prestanku važenja sertifikata.”

Član 35.

U članu 123. posle stava 2. dodaje se stav 3, koji glasi:

„U svrhu određivanja važenja sertifikata iz stava 1. ovog člana, za proizvod koji je obuhvaćen dozvolom za stavljanje u promet sredstva za zaštitu bilja, uzima se datum izdavanja prve privremene dozvole za stavljanje u promet, samo ako je privremena dozvola neposredno praćena konačnom dozvolom za stavljanje u promet za isti proizvod.”

Član 36.

Posle člana 123. dodaju se naziv iznad člana i član 123a, koji glase:

„Produženje važenja sertifikata

Član 123a

Važenje sertifikata za lek iz člana 123. st. 1. i 2. ovog zakona može se produžiti za šest meseci, ako su za lek završena sva potrebna ispitivanja po odobrenom pedijatrijskom istraživačkom planu u državama članicama Evropske unije, pod uslovom da je dozvola za stavljanje leka u promet izdata u svim državama članicama Evropske unije, u skladu sa posebnim propisima.”

Član 37.

Član 124. menja se i glasi:

„Član 124.

Za održavanje važenja sertifikata plaća se republička administrativna taksa, računajući od datuma početka važenja sertifikata.”

Član 38.

Član 125. menja se i glasi:

„Član 125.

Sertifikat prestaje da važi:

- 1) istekom vremenskog perioda iz člana 123. ovog zakona;
- 2) ako se nosilac odrekne sertifikata, sertifikat prestaje da važi narednog dana od dana dostavljanja nadležnom organu pisane izjave o odricanju;
- 3) ako godišnja taksa iz člana 124. ovog zakona nije blagovremeno plaćena i nije dostavljen dokaz o izvršenoj uplati, narednog dana od dana isteka roka iz člana 124. ovog zakona;
- 4) ako proizvod za koji je priznat sertifikat više ne može biti u prometu zbog prestanka važenja dozvole iz bilo kog razloga.

Nadležni organ odlučuje o prestanku sertifikata u slučaju iz stava 1. tačka 4) ovog člana po službenoj dužnosti, ili na zahtev.

O prestanku važenja sertifikata nadležni organ donosi rešenje.

Rešenje doneto u slučajevima iz stava 1. tač. 2) i 3) ovog člana je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor.”

Član 39.

Član 127. menja se i glasi:

„Član 127.

Rešenje o priznanju sertifikata o dodatnoj zaštiti oglašava se ništavim:

- 1) ako je sertifikat priznat protivno uslovima propisanim ovim zakonom;
- 2) ako je osnovni patent prestao da važi u skladu sa čl. 41, 42. i 43. ovog zakona;
- 3) ako je osnovni patent oglašen ništavim u potpunosti ili delimično, zbog čega proizvod za koji je sertifikat izdat više nije obuhvaćen patentnim zahtevima ili ako nakon prestanka osnovnog patenta postoje razlozi koji bi takav poništaj opravdali.

Na oglašavanje ništavim sertifikata o dodatnoj zaštiti shodno se primenjuju odredbe ovog zakona koje se odnose na postupak po predlogu za oglašavanje ništavim rešenja o priznanju patenta.

Ako je osnovni patent oglašen ništavim u potpunosti ili delimično, nadležni organ može po službenoj dužnosti oglasiti ništavim i sertifikat.”

Član 40.

U članu 130. stav 3. reč: „propisane” zamenjuje se rečima: „republičke administrativne”.

U stavu 10. posle reči: „predloga” dodaju se reči: „i pozvati ga da u roku iz stava 5. ovog člana dostavi obrazložene primedbe”.

Stav 11. menja se i glasi:

„Ukoliko nosilac prava ne dostavi patentne zahteve u izmenjenom obliku ili ga nadležni organ nije pozvao da dostavi patentne zahteve u izmenjenom obliku, nadležni organ obaveštava stranke u postupku o tekstu patentnih zahteva sa kojim namerava da održi patent ili mali patent u važnosti u izmenjenom obliku i poziva ih da podnesu obrazložene primedbe u roku iz stava 5. ovog člana.”

Posle stava 13. dodaje se novi stav 14, koji glasi:

„Na obrazloženi zahtev nosioca prava ili podnosioca predloga, uz koji se dostavlja dokaz o uplati republičke administrativne takse, nadležni organ produžava rok iz stava 5. ovog člana za vreme koje smatra primerenim.”

Dosadašnji st. 14. i 15. postaju st. 15. i 16.

Dosadašnji stav 16, koji postaje stav 17, menja se i glasi:

„Rešenje o delimičnom oglašavanju ništavim patenta ili malog patenta nadležni organ donosi pod uslovom da je plaćena republička administrativna taksa za objavu propisanih podataka iz rešenja o delimičnom oglašavanju ništavim patenta ili malog patenta i taksa štampanja patentnog spisa u izmenjenom obliku.”

U dosadašnjem stavu 17, koji postaje stav 18, broj: „16.” zamenjuje se brojem: „17.”.

Dosadašnji stav 18. postaje stav 19.

Član 41.

Naziv iznad člana i član 132. menjaju se i glase:

„Povreda prava i pravo na tužbu

Član 132.

Povredom prava iz objavljene prijave patenta, patenta ili malog patenta smatra se svako neovlašćeno preduzimanje radnji iz čl. 14. i 15. ovog zakona.

Tužbu zbog povrede prava ili postojanja ozbiljne opasnosti da će pravo biti povređeno nadležnom sudu može da podnese: podnosilac prijave patenta, nosilac prava ili sticalac licence.

Podnosilac prijave ili sticalac licence ima pravo na tužbu nakon objave prijave patenta.

Sticalac licence može da podnese tužbu nadležnom sudu zbog povrede prava u obimu u kome je na osnovu zakona ili ugovora stekao pravo na iskorišćavanje pronalaska, ukoliko drugačije nije ugovoreno.

Ako su više lica nosioci prava ili nosioci prava iz objavljene prijave patenta na istom pronalasku svaki od njih je ovlašćen da u svoje ime i za svoj račun zahteva građansko-pravnu zaštitu.”

Član 42.

Član 133. menja se i glasi:

„Član 133.

Tužbom se može zahtevati naročito:

- 1) utvrđenje povrede prava ili ozbiljne opasnosti da će pravo biti povređeno;
- 2) zabrana radnji kojima se povređuje pravo ili radnji koje predstavljaju ozbiljnu opasnost da će pravo biti povređeno, kao i zabrana ponavljanja takvih ili sličnih radnji pod pretnjom novčane kazne;
- 3) naknada štete zbog povrede prava;
- 4) objavljivanje presude o trošku tuženog;
- 5) oduzimanje, odnosno trajno isključenje iz prometa ili uništenje, ili preinačenje bez bilo kakve naknade, proizvoda koji su nastali ili stečeni povredom prava;
- 6) zabrana otuđenja, oduzimanje ili uništenje, bez bilo kakve naknade, materijala i predmeta (pribor, alat) koji su pretežno upotrebljeni u stvaranju proizvoda kojima se povređuje pravo.

U slučaju povrede prava tužba se može podneti i protiv lica čije su usluge korišćene pri povredi prava (posrednik).

Pri odlučivanju o tužbenom zahtevu iz stava 1. tačka 4) ovog člana, sud odlučuje u kojem će sredstvu javnog informisanja biti objavljena presuda. Ako sud odluči da se objavi samo deo presude, pri odlučivanju o tužbenom zahtevu, odrediće da se objavi izreka i prema potrebi onaj deo presude iz kojeg je vidljivo o kakvoj se povredi radi i ko je izvršio povredu.

Pri razmatranju tužbenih zahteva iz stava 1. tač. 5) i 6) ovog člana, sud uzima u obzir srazmeru između ozbiljnosti povrede i tužbenih zahteva, kao i interes trećih lica.

Podnosilac prijave ima pravo na naknadu štete od datuma objave.

Na pitanja u vezi sa naknadom štete nanete povredom prava, koja nisu uređena ovim zakonom, primenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju obligacioni odnosi.”

Član 43.

Posle člana 133. dodaju se naziv iznad člana i član 133a, koji glase:

„Naknada štete

Član 133a

Oštećeni ima pravo na naknadu materijalne i nematerijalne štete.

Pri određivanju visine naknade štete sud uzima u obzir sve okolnosti konkretnog slučaja, kao što su negativne ekonomske posledice koje trpi oštećeni, uključujući izgubljenu dobit i dobit koju je štetnik ostvario povredom prava.

Sud može umesto naknade štete iz stava 1. ovog člana, kada okolnosti slučaja to opravdavaju, da dosudi oštećenom paušalnu naknadu koja ne može biti niža od naknade koju bi primio za konkretni oblik korišćenja predmeta zaštite, da je to korišćenje bilo zakonito.

Lice koje povredu prava nije učinilo namerno ili krajnjom nepažnjom, dužno je da oštećenom nadoknadi štetu samo u visini dobiti koju je ostvarilo povredom prava.”

Član 44.

Član 134. menja se i glasi:

„Član 134.

Na predlog lica koje učini verovatnim da je njegovo pravo povređeno ili da postoji ozbiljna opasnost da će biti povređeno, sud može odrediti privremenu meru:

1) oduzimanja, odnosno isključenja iz prometa proizvoda kojima se povređuje pravo;

2) oduzimanja ili zabranu otuđenja materijala i predmeta (pribor, alat) pretežno upotrebljenih u stvaranju proizvoda kojima se povređuje pravo, odnosno pretežno namenjenih stvaranju proizvoda kojima se povređuje pravo;

3) zabrane preduzimanja radnji kojima se povređuje pravo ili koje predstavljaju ozbiljnu opasnost da će pravo biti povređeno.

Privremena mera se može, pod istim uslovima, odrediti i protiv svakog lica čije usluge je koristilo lice koje vređa pravo (posrednik).

Na predlog lica koje učini verovatnim da je njegovo pravo povređeno ili da postoji ozbiljna opasnost da će biti povređeno prilikom obavljanja privredne delatnosti i koje učini verovatnim postojanje opasnosti koja bi osujetila ili znatno otežala

naknadu štete, sud može, pored privremenih mera iz stava 1. ovog člana, odrediti i privremenu meru:

1) zaplene pokretne i nepokretne imovine lica protiv koga se privremena mera predlaže;

2) zabrane isplata novčanih sredstava sa računa lica protiv koga se privremena mera predlaže.

Radi određivanja i sprovođenja privremene mere iz stava 3. ovog člana sud može naložiti dostavljanje bankarskih, finansijskih, poslovnih ili drugih dokumenata i podataka ili naložiti da se omogući pristup tim dokumentima i podacima.

Na lice kome je izrečena zabrana iz stava 1. tač. 2) i 3) i stava 3. tačka 2) ovog člana, kao i nalog iz stava 4. ovog člana, a koje ne postupi po zabrani, odnosno nalogu, shodno se primenjuju odredbe zakona kojim se uređuje izvršenje i obezbeđenje.”

Član 45.

Naziv iznad člana i član 135. menjaju se i glase:

„Postupak za određivanje privremene mere

Član 135.

Sud može odrediti privremenu meru odmah po prijemu predloga za određivanje privremene mere i bez prethodnog izjašnjenja protivne stranke, a naročito ako postoji opasnost da zbog odlaganja predlagač pretrpi nenadoknadivu štetu.

Rešenje kojim je određena privremena mera, u slučaju iz stava 1. ovog člana, dostavlja se strankama u postupku bez odlaganja, a najkasnije odmah po sprovođenju mere.

Kada je privremena mera određena pre pokretanja parničnog ili drugog postupka, tužba, odnosno predlog za pokretanje drugog postupka radi opravdanja mere, mora se podneti u roku od 30 dana od dana donošenja rešenja o određivanju privremene mere.”

Član 46.

Posle člana 135. dodaju se nazivi iznad članova i čl. 135a i 135b, koji glase:

„Ukidanje privremene mere i naknada štete

Član 135a

Ako u roku iz člana 135. stav 3. ovog zakona tužba ne bude podneta, odnosno ne bude pokrenut drugi postupak radi opravdanja privremene mere, sud na predlog lica protiv koga je privremena mera određena obustavlja postupak i ukida sprovedene radnje.

Ako postupak po privremenoj meri bude obustavljen i sprovedene radnje budu ukinute u skladu sa ovim članom, ili ako sud utvrdi da povreda prava nije učinjena ili da nije postojala ozbiljna opasnost da će pravo biti povređeno, lice protiv koga je određena privremena mera ima pravo na naknadu štete koja joj je naneta privremenom merom.

Sud može usloviti određivanje privremene mere polaganjem odgovarajućeg iznosa kao sredstva obezbeđenja u slučaju nastanka štete iz stava 2. ovog člana.

Shodna primena zakona kojim se uređuje izvršenje i obezbeđenje

Član 135b

Na pitanja u vezi sa postupkom određivanja privremene mere, koja nisu uređena ovim zakonom, shodno se primenjuju odredbe zakona kojim se uređuju izvršenje i obezbeđenje.”

Član 47.

Član 136. menja se i glasi:

„Član 136.

Na predlog lica koje učini verovatnim da je njegovo pravo povređeno ili da će biti povređeno, sud može u toku, kao i pre pokretanja parničnog postupka, odrediti obezbeđenje dokaza, pod uslovom da poverljive informacije budu zaštićene.

Obezbeđenjem dokaza u smislu stava 1. ovog člana smatra se:

- 1) uzimanje detaljnog opisa proizvoda kojima se povređuje pravo, sa ili bez uzimanja uzoraka tih proizvoda;
- 2) oduzimanje proizvoda ili dela proizvoda kojima se povređuje pravo, a ako je to opravdano, i oduzimanje materijala i predmeta (pribor, alat) pretežno upotrebljenih u stvaranju ili stavljanju u promet proizvoda kojima se povređuje pravo, kao i dokumenata koji se odnose na navedeno.”

Član 48.

Posle člana 136. dodaju se nazivi iznad članova i čl. 136a-136g, koji glase:

„Postupak za obezbeđenje dokaza

Član 136a

Sud može odrediti obezbeđenje dokaza odmah po prijemu predloga za obezbeđenje dokaza i bez izjašnjenja protivne stranke, a naročito ako postoji opasnost da zbog odlaganja predlagač pretrpi nenadoknadivu štetu ili ako postoji očigledna opasnost da će dokazi biti uništeni.

Rešenje kojim je određeno obezbeđenje dokaza, u slučaju iz stava 1. ovog člana, dostavlja se strankama u postupku bez odlaganja, a najkasnije odmah po sprovođenju mere.

Kada je obezbeđenje dokaza određeno pre pokretanja parničnog postupka, tužba se mora podneti u roku od 30 dana od dana donošenja rešenja o određivanju obezbeđenja dokaza.

Ukidanje obezbeđenja dokaza i naknada štete

Član 136b

Ako u roku iz člana 136a stav 3. ovog zakona tužba ne bude podneta, sud na predlog protivne stranke obustavlja postupak i ukida sprovedene radnje.

Ako postupak obezbeđenja dokaza bude obustavljen i sprovedene radnje budu ukinute, ili ako sud utvrdi da povreda prava nije učinjena ili da nije postojala ozbiljna opasnost da će pravo biti povređeno, protivna stranka ima pravo na naknadu štete koja mu je naneta obezbeđenjem dokaza.

Sud može usloviti određivanje obezbeđenja dokaza polaganjem odgovarajućeg novčanog iznosa kao sredstva obezbeđenja u slučaju nastanka štete iz stava 2. ovog člana.

Pribavljanje dokaza

Član 136v

Ako se stranka u postupku koja je učinila verovatnim svoje tvrdnje poziva na dokaz koji se nalazi u posedu protivne stranke, sud protivnoj stranci nalaže da dostavi taj dokaz vodeći računa o primeni propisa o zaštiti poverljivih informacija.

Pod uslovima iz stava 1. ovog člana, u slučaju da je pravo povređeno prilikom obavljanja privredne delatnosti, sud, na predlog jedne stranke u postupku, poziva drugu stranku da dostavi bankarske, finansijske i poslovne dokumente koji se nalaze u njenom posedu, pod uslovom da poverljive informacije budu zaštićene.

Shodna primena zakona kojim se uređuje parnični postupak

Član 136g

Na pitanja u vezi sa postupkom za obezbeđenje dokaza, koja nisu uređena ovim zakonom, shodno se primenjuju odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak.”

Član 49.

Član 139. menja se i glasi:

„Član 139.

Sud može, na opravdan zahtev lica čije je pravo povređeno, naložiti licu koje je izvršilo povredu prava da pruži informacije o licima koja su učestvovala u povredi prava, kao i o poreklu i distributivnim kanalima proizvoda ili usluga kojima se povređuje pravo, kao i da preda dokumente koji su u vezi sa povredom prava.

Dostavljanje informacija iz stava 1. ovog člana sud može naložiti i drugom licu:

- 1) kod koga su pronađeni proizvodi kojima se povređuje pravo prilikom obavljanja privredne delatnosti;
- 2) koje koristi usluge kojima se pravo povređuje prilikom obavljanja privredne delatnosti;
- 3) koje prilikom obavljanja privredne delatnosti pruža usluge koje se koriste u aktivnostima koje povređuju pravo;
- 4) koje je lice iz tač. 1), 2) ili 3) ovog stava navelo kao lice uključeno u proizvodnju ili distribuciju proizvoda ili pružanje usluga kojima se povređuje pravo.

Pod informacijama iz stava 1. ovog člana smatraju se naročito:

- 1) podaci o proizvođačima, distributerima, dobavljačima i drugim licima koja su prethodno bila uključena u proizvodnju ili distribuciju proizvoda ili pružanje usluga, kao i podaci o prodavcima koji te proizvode prodaju;
- 2) podaci o količini proizvedenih, isporučenih ili naručenih proizvoda ili usluga, kao i podaci o cenama ostvarenim za te proizvode ili usluge.

Ako lica iz st. 1. i 2. ovog člana iz neopravdanih razloga ne postupe po nalogu suda i ne dostave tražene informacije, odgovaraće za štetu koja na taj način nastane.”

Član 50.

Član 149. menja se i glasi:

„Član 149.

„Evropski patent u kome je naznačena Republika Srbija, pod uslovima iz st. 2-6. ovog člana, od datuma kada je od strane Evropskog zavoda za patente objavljen podatak o priznanju evropskog patenta, obezbeđuje jednaka prava kao i nacionalni patent u skladu sa ovim zakonom.

U roku od tri meseca od datuma objave podataka o priznanju evropskog patenta, nosilac patenta dostavlja nadležnom organu:

- 1) zahtev za upis evropskog patenta u registar patenata;
- 2) patentni spis kako je objavljen u službenom glasilu Evropskog zavoda za patente preveden na srpski jezik;
- 3) dokaz o plaćenim troškovima objave.

Ako Evropski zavod za patente održi evropski patent na snazi sa izmenjenim patentnim zahtevima, nosilac patenta dostavlja nadležnom organu prevod izmenjenog patentnog spisa na srpski jezik i dokaz o plaćenju republičkoj administrativnoj taksi za objavu, u roku od tri meseca od datuma objave u službenom glasilu Evropskog zavoda za patente, podatka o odluci da evropski patent sa izmenama ostaje na snazi.

Nadležni organ objavljuje svaki prevod koji je blagovremeno podnet na osnovu odredaba stava 2. ili stava 3. ovog člana.

Ako prevod iz stava 2. ili stava 3. ovog člana nije podnet blagovremeno ili ako republičke administrativne takse nisu plaćene u rokovima iz st. 2. i 3. ovog člana, evropski patent za Republiku Srbiju se smatra nevažećim od početka.

Smatra se da evropski patent i prijava na kojoj je on zasnovan od početka nisu imali dejstva iz stava 1. ovog člana i člana 148. stav 2. ovog zakona, u obimu u kojem je taj patent pred Evropskim zavodom za patente oglašen ništavim, kao i u obimu u kome je oglašen ništavim na osnovu rešenja iz člana 131. ovog zakona.

Nadležni organ donosi rešenje o upisu evropskog patenta u Registar patenata pod uslovom da su dostavljeni dokazi o plaćenom trošku štampanja patentnog spisa na srpski jezik.

Ukoliko podnosilac zahteva za upis evropskog patenta u Registar patenata ne dostavi dokaz o plaćenom trošku iz stava 7. ovog člana u ostavljenom roku od dana prijema poziva za plaćanje troška, nadležni organ zahtev za upis evropskog patenta u Registar patenata odbacuje zaključkom.

Prevod ispravljenog patentnog spisa, onako kako je objavljen od strane Evropskog zavoda za patente, nadležni organ objavljuje na pisani zahtev nosioca prava, uz dostavljanje dokaza o uplati propisanih troškova objave i njegovog prevoda.

Podaci o evropskom patentu, upisani u registar patenata objavljuju se u službenom glasilu nadležnog organa.”

Član 51.

U članu 160. stav 1. reč: „i” zamenjuje se rečju: „ili”.

Član 52.

Naziv iznad člana i član 162. menjaju se i glase:

„Organ za međunarodno pretraživanje i međunarodno prethodno ispitivanje

Član 162.

Za međunarodne prijave podnete nadležnom organu kao organu primaocu, podnosilac prijave može naznačiti organ za međunarodno pretraživanje i međunarodno prethodno ispitivanje u skladu sa potpisanim međunarodnim ugovorima.”

Član 53.

U članu 164. stav 1. menja se i glasi:

„Ako nadležni organ utvrdi da prijava malog patenta ispunjava uslove iz člana 163. st. 2-6, člana 99. i člana 104. st. 1. tač. 1), 2) i 4) ovog zakona, pod uslovom da su dostavljeni dokazi o izvršenim uplatama taksi iz člana 107. stav 5. ovog zakona, donosi rešenje o priznanju malog patenta. U postupku priznanja malog patenta, predmet pronalaska koji je naveden u prijavi se ne ispituje na novost, inventivni nivo i industrijsku primenljivost.”

U stavu 5. posle reči: „odbaciti” reči: „zaključkom, protiv koga se može izjaviti žalba Vladi u roku od 15 dana od dana njegovog prijema” brišu se.

Stav 6. briše se.

Dosadašnji stav 7. postaje stav 6.

Član 54.

U članu 165. stav 6. posle reči: „ili” dodaje se reč: „pravnosnažna”.

Stav 8. briše se.

Član 55.

Član 166. menja se i glasi:

„Član 166.

Do donošenja rešenja o priznanju prava, podnosilac prijave može podneti zahtev za pretvaranje prijave malog patenta u prijavu patenta ili dizajna i obrnuto.

Pretvorena prijava zadržava priznati datum podnošenja prijave iz koje je pretvorena.”

Član 56.

Član 168. menja se i glasi:

„Član 168.

U Registar zastupnika iz člana 5. ovog zakona mogu se upisati fizička lica koja su državljani Republike Srbije, koja imaju prebivalište na teritoriji Republike Srbije, koja znaju jedan svetski jezik, koja se zastupanjem bave u vidu zanimanja i koja ispunjavaju sledeće uslove:

1) da nisu osuđivana za krivično delo na безусловnu kaznu zatvora od najmanje šest meseci ili za kažnjivo delo koje ih čini nedostojnim za obavljanje poslova zastupnika;

2) da imaju završen jedan od fakulteta tehničko-tehnoloških ili prirodno-matematičkih nauka, farmaceutski fakultet ili pravni fakultet;

3) da imaju najmanje tri godine radnog iskustva na poslovima industrijske svojine i položen stručni ispit u nadležnom organu ili najmanje pet godina radnog iskustva na poslovima industrijske svojine u nadležnom organu.

U registar zastupnika iz člana 5. ovog zakona mogu se upisati i pravna lica koja imaju sedište u Republici Srbiji i koja zapošljavaju najmanje jedno lice sa završenim pravnim fakultetom i jedno lice sa završenim jednim od fakulteta tehničko-tehnoloških ili prirodno-matematičkih nauka ili farmaceutski fakultet koja ispunjavaju uslove iz stava 1. ovog člana.

Lica iz st. 1. i 2. ovog člana dostavljaju nadležnom organu adresu sedišta zastupničke kancelarije.

Stručni ispit iz stava 1. tačka 3) ovog člana polaže se pred ispitnom komisijom koju obrazuje nadležni organ.

Za polaganje stručnog ispita plaća se republička administrativna taksa.

Nadležni organ izdaje uverenje o položenom stručnom ispitu.

Nadležni organ bliže propisuje program i način polaganja stručnog ispita.”

Član 57.

Posle člana 168. dodaju se nazivi iznad članova i čl. 168a i 168b, koji glase:

„Upis u Registar zastupnika

Član 168a

Upis u Registar zastupnika, koji sadrži redni broj zastupnika, podatke o zastupniku i datum upisa u registar vrši se na osnovu pisanog zahteva fizičkog, odnosno pravnog lica.

Podnosilac zahteva iz stava 1. ovog člana dužan je da uz zahtev za upis dostavi dokaze o ispunjenosti uslova iz člana 168. ovog zakona i dokaz o uplati republičke administrativne takse.

Ako uz zahtev za upis nisu dostavljeni dokazi o ispunjenosti uslova ili dokaz o uplati republičke administrativne takse, nadležni organ odbacuje zahtev.

Ako lice iz stava 1. ovog člana ispunjava uslove za upis u Registar zastupnika, nadležni organ donosi rešenje o upisu.

Nadležni organ donosi rešenje o odbijanju zahteva za upis u Registar zastupnika ako nisu ispunjeni uslovi propisani članom 168. ovog zakona.

Na pisani zahtev, uz koji se dostavlja dokaz o uplati republičke administrativne takse, nadležni organ upisuje promenu podataka upisanih u Registar zastupnika.

Upis u Registar zastupnika objavljuje se u službenom glasilu.

Produženje važenja upisa

Član 168b

Upis u Registar zastupnika produžava se svake godine, računajući od datuma upisa.

Upis u Registar zastupnika produžava se na pisani zahtev u kome se potvrđuje ispunjenost uslova iz člana 168. ovog zakona i dostavlja dokaz o uplati republičke administrativne takse.

Lice upisano u Registar zastupnika briše se iz Registra zastupnika:

- 1) na zahtev registrovanog zastupnika;
- 2) po službenoj dužnosti bez odlaganja od saznanja za nastupanje okolnosti kao što su:

- (1) smrt fizičkog lica ili prestanak postojanja pravnog lica;
- (2) lišenje poslovne sposobnosti;
- (3) prestanak državljanstva Republike Srbije fizičkog lica ili osude za krivično delo na bezuslovnu kaznu zatvora od najmanje šest meseci ili za kažnjivo delo koje ga čini nedostojnim za obavljanje poslova zastupnika;

- 3) ako nije produžen upis u registar zastupnika.

Lice koje je brisano iz Registra zastupnika može pokrenuti postupak za ponovni upis u ovaj registar podnošenjem pisanog zahteva i dokaza o plaćenju republičkoj administrativnoj taksi za upis u Registar zastupnika.

O brisanju i ponovnom upisu u Registar zastupnika nadležni organ donosi rešenje.

Brisanje i ponovni upis u Registar zastupnika objavljuju se u službenom glasilu.”

Član 58.

Posle člana 171. dodaju se naziv glave XIXa INFORMACIONO-OBRAZOVNI POSLOVI i član 171a, koji glase:

„Član 171a

Nadležni organ obavlja informaciono-obrazovne poslove u oblasti pravne zaštite pronalazaka i drugih prava intelektualne svojine: sprovodi obuke zainteresovanim licima, pruža stručnu pomoć organima nadležnim za prinudno sprovođenje prava intelektualne svojine, vrši dijagnostiku intelektualne svojine u privrednim subjektima, objavljuje publikacije iz oblasti intelektualne svojine i vrši pretraživanje i izdaje izveštaje o pretraživanju raspoloživih baza podataka industrijske svojine.

Za obavljanje informaciono-obrazovnih poslova, nadležnom organu plaćaju se republičke administrativne takse.”

Član 59.

Registar prijava patenata i Registar patenata, ustanovljeni Zakonom o patentima („Službeni glasnik RS”, br. 99/11 i 113/17 – dr. zakon), nastavljaju da se vode kao Registar patenata, u skladu sa ovim zakonom.

Registar prijava malih patenata i Registar malih patenata ustanovljeni Zakonom o patentima („Službeni glasnik RS”, br. 99/11 i 113/17 – dr. zakon), nastavljaju da se vode kao Registar malih patenata, u skladu sa ovim zakonom.

Član 60.

Podzakonski propisi kojima se izvršava ovaj zakon doneće se u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Podzakonski akt iz člana 26. ovog zakona doneće se u roku od devet meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Do donošenja podzakonskih propisa iz st. 1. i 2. ovog člana, primenjuju se podzakonski propisi doneti na osnovu Zakona o patentima („Službeni glasnik RS”, br. 99/11 i 113/17 – dr. zakon), ako nisu u suprotnosti sa ovim zakonom.

Član 61.

Od dana pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji, odredbe čl. 16. i 22. Zakona o patentima („Službeni glasnik RS”, br. 99/11 i 113/17 – dr. zakon) primenjivaće se i u slučaju da je nosilac prava ili lice koje je on ovlastio stavilo zaštićeni proizvod u promet u državi članici Evropske unije ili Evropskog ekonomskog prostora.

Član 62.

Danom pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji prestaju da važe odredbe Zakona o patentima („Službeni glasnik RS”, br. 99/11 i 113/17 – dr. zakon) kojima je uređen sertifikat o dodatnoj zaštiti, kao i odredbe člana 1. ovog zakona u delu koji se odnosi na tač. 20)-22) i 24)-28).

Odredba člana 36. ovog zakona primenjuje se od dana pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji.

Član 63.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.